

Да Новага года засталася не так шмат часу, але для асабліва нецярплівых, маю на ўвазе дзяцей, цягнецца ён занадта марудна. Каб аблегчыць чаканне, напоўніце гэты перыяд сюрпрызамі і цікавымі заняткамі. Як? Адвент-каляндар вам дапаможа!

АДВЕНТ-КАЛЯНДАР, або Калі чаканне — таксама свята

■ Майстар-клас

ДЗЯ такога календара прыйшла да нас з Германіі. Там адвентам называецца час перад Раствам Хрыстовым. Яшчэ ў пачатку XIX стагоддзя немцы малявалі крэйдай на сцяне або дзвярах рысачкі — столькі, колькі дзён засталася да свята, а потым паступова выціралі па адной. У некаторых сем'ях штодзень запальвалі па свечцы або ўпрыгожвалі сцены дома малюнкамі з рэлігійнымі сюжэтамі. Дарэчы, само слова «адвент» з лацінскай значыць «прышэсце». Гэта быў час строгага посту, дні якога адлічвалі з дапамогай святочнага календара. Той складаўся са скрыначак — усяго было 24. Кожны дзень адкрывалі па адной, усярэдзіне захоўвалася цытата з Бібліі.

Таксама вядома гісторыя Герхарда Ланга, якому ў дзяцінстве маці штодзень перад Раствам прымацоўвала да паштоўкі цукерку. Хлопец вырас і пайшоў працаваць у друкарню, якая неўзабаве выпусціла першы адвент-каляндар у выглядзе 24 малюнкаў. Крыху пазней яго ўскладнілі, зрабілі з маленькімі кардоннымі дзверцамі, за якімі можна было знайсці ласункі або фрагмент з Пісання.

Прывабнасць адвент-календара перш за ўсё ў тым, што дзякуючы яму чаканне свята можа само па сабе ператварыцца ў свята. Як вядома, сюрпрызы любяць і дзеці, і дарослыя, таму гуляць у такую гульню можна з кім заўгодна. Да таго ж малыя дрэнна адчуваюць час і бясконца пытаюцца ў бацькоў, калі ўжо прыйдзе Новы год. А адкрываючы кожны дзень па скрыначцы, яны могуць наглядна ўяўляць, колькі часу засталася да любімага свята. Дарэчы, для малых звычайна робяць каляндар на 12 дзён, бо 24 здаюцца для іх занадта доўгім часам.

РАЗУМЕЛА, каляндар чакання можна купіць. Але зрабіць яго сваімі рукамі асабліва прыемна. Давайце паспрабуем разам! Стварыць яго нам дапаможа мастачка Надзея Алёхіна. Для яе дачкі Карыны мы зробім навагодні каляндар у выглядзе ёлкі, на якую замест цацак павесім мяшэчкі па колькасці дзён.

Каб зрабіць дрэўца, узялі два баваўняныя адрэзы тканіны, між імі — слой сінтэпону. Намалювалі контур ёлкі і прашылі па ім на машыны. Затым выразалі дрэўца па контуры, адступіўшы ў боль-

шы бок ад машынай строчкі 1,5-2 сантыметры. Лепш выразаць спецыяльнымі ўзорнымі нажніцамі, каб тканіна не махрылася і ніткі не вылазілі. Ёлка гатова!

Цяпер падрыхтуем мяшэчкі. Зробім іх рознакаляровымі, але абмяжуем чырвона-залатой гамай. Тут таксама ўсё проста. Выразаем з тканіны прамавугольнікі памерамі 10x18 см. Па меншым баку робім закладкі па 1,5 см і сшываем. Не забудзьцеся прымацаваць стужку-завязку. Робім такіх мяшэчкаў па колькасці дзён — у нас будзе 25. Нумаруем з дапамогай акрылавага контуру. Калі ў вас яго няма, можна намалюваць лічбы на паперы, выказаць і прыклеіць. Але перш чым вешаць мяшэчкі на ёлку, упрыгожым яе пацёркамі. Прымацуем іх ніткамі па краях, астатняе будзе свабодна звісаць. Затым раскладваем мяшэчкі па парадку (або хаатычна) і прышываем гузікі, на якіх яны будуць трымацца.

Нам засталася самая прыёмная частка — раскласці ў іх цікавыя заданні для Карыны і, вядома, не забыць пра смачныя падарункі. Надзея вырашыла зрабіць для дачкі своеасаблівы штотыднёвік, у якім распісала заданні па падрыхтоўцы да Новага года на кожны дзень: упрыгожыць свой пакой папяровымі сняжынкамі, вывучыць новую навагоднюю песенку, зляпіць снежавіка на прагулцы і сфатаграфавалі з ім, разам з татам змайстраваць кармушку для птушак і кожныя тры дні прыносіць корм... Дарэчы, такія заданні ўспрымаюцца не як абавязалёўка, а вясёлая гульня, напрыканцы якой абавязкова чакае салодкая ўзнагарода.

Яна ЛЫЧКОЎСКАЯ

Дзякуем за правядзенне майстар-класа Надзеі Алёхінай. За прыгожую і ўтульную абстаноўку — кавярні-майстарні «ДА»

Фота Таццяны РУСАКОВИЧ.

Лавіце ідэі

- Своеасаблівымі кішэнькамі адвент-календара могуць стаць: рознакаляровыя шкарпэткі, рукавічкі, слоічкі, скруткі, канверты, папяровыя пакеты, пірамідкі, вядзерцы, прышчэпкі, запалкавыя пушкі, кубкі, адным словам, што заўгодна. Павесьце іх на ёлку (снежавіка, вешалку, стужку, сухія галінкі).
- Акрамя салодкіх сюрпрызаў, у адвент-каляндар можна пакласці маленькія падарункі: цацкі, налесткі, магніты, матэрыялы для творчасці, маленькія кніжкі, білеты на навагоднія спектаклі і г.д. Калі падарункі не змяшчаюцца ў скарбоначках, можна пакінуць у іх толькі карту, якая падкажа, дзе схаваны падарунак. Цікава набыць набор цацак (запарк, крама, гараж), і кожны дзень у гульню будуць уступаць новыя героі. Або раскласці па кішэньках пазлы, з якіх у апошнім дзень вы разам з малым складайце навагодні малюнак.
- Можна выкарыстаць каляндар чакання як дапаможнік для навучання. Пакладзіце ў акенцы календара загадкі, песенкі, вершы, цытаты з навагодніх мультыкаў; з дашкалятамі можна такім чынам вывучыць колеры, фігуры, лічбы, літары і інш.

■ Сямейная кухня

У нас з сяброўкамі ёсць цудоўная традыцыя. Напярэдадні Новага года і Каляд мы збіраемся ў Тані дома і за душэўнымі размовамі распісваем імбірнае печыва. Выпякаем жа яго нязменна па рэцэпце з часопіса, які Маруся калісьці прывезла з Чэхіі. Вось ён, правераны часам, дзялюся:

- 650 г мукі
- 250 г цукровай пудры
- 100 г мёду
- 50 г сметанковага масла
- 4 яйкі
- 2 ч. л. соды
- 2 ч. л. спецый (імбір, карыца, гваздзіка і г.д.)
- 1-2 ч. л. лыжкі какавы
- Мы звычайна бяром усіх інгрэдыентаў удвая менш.
- Выпякаем імбірнае печыва пры тэмпературы 150 °C 8-10 хвілін.

Імбірнае печыва

Слоічак успамінаў

А Наталля Ізмурдава падзялілася выдатнай традыцыяй, якую варта ўзяць на замітку: «З пачатку новага года я заводжу сабе слоічак, куды складваю цыдулкі з прыемнымі падзеямі, якія здараюцца са мной. 31 снежня вытрасаю іх усе, чытаю і ўсміхаюся. Столькі ўсяго добрага адбылося, пра што я без тых запісак не ўгадала б! І тады адыходзячы год заўсёды праводжу з удзячнасцю».

Прычоска з водарам Каляд

А Марыя Вайтовіч нядаўна атрымала незвычайную раду: — Навошта ты заколваеш валасы палачкай ад сушы? — Я не прывыкла хадзіць з прычоскамі, але калі надакучае, заколваю тым, што трапіцца пад руку. — Дык устаў у свае валасы палачку карыцы, яны будуць пахнуць Калядамі.

Шаноўныя чытачы, а чым пахне ваша падрыхтоўка да зімніх свят? Дзяліцеся сваімі назіраннямі, парадамі, жыццёвым досведам, тым, што хвалюе. І, вядома, беражыце сябе!

■ Маміны дзённікі

На градцы спеюць зеленавата-плямістыя кабачкі. Антоша абрадаваўся:

— Глядзіце, ваенныя кабачкі!

У лесе ён усклікае:

— А мухаморы ўсе ў вяснушках!

Ян глядзіць на дрэвы:

— Ад моцнай залевы дрэвы да неба вырастуць?

У вёсцы бабуля падаіла карову. Ян падстаўляе кубак:

— Зараз буду піць пушыстае малачко.

Паглядзеў ранкам Ян у акно і ўсклікнуў:

— Ой, зноў зіма нападала!

— Твае чаравікі ўжо хочуць есці! — паказвае бабуля Яну адклееную падэшву.

— А што яны любяць есці — гразь?

Ян паваліўся ў ложку, а потым рашуча ўскочыў:

— Усё, паспаў! Мне цяпер сніўся мядзведжы сон!

— Як гэта?

— Пра мёд!

— Яначка, што ты будзеш зараз рабіць?

— Я буду... я буду... нічога не рабіць!

Занатавала Ала ЖУР.